

ת"פ 39449/12/21 - מדינת ישראל נגד שמואל צבי יעקובוביץ (עציר)

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 39449-12-21 מדינת ישראל נ' יעקובוביץ (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל	שמואל צבי יעקובוביץ (עציר)

גזר דין

כתב האישום:

1. ביום 13.2.2022 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
2. עפ"י הנטען בכתב האישום, ביום 16/12/21 בשעה 16:40 או בסמוך, בעת שהצטרף אביו של הנאשם לטיול רגלי שערכו, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופו של האב, בכך שאמר לו שיזרוק עליו אבן וייתן לו מכה עם חתיכת עץ וכן שייתן לו מכות.
3. ביום 11/12/21 בשעה 20:00 או בסמוך, בבית הוריו, בתגובה להערה מצד אמו על כך שהנאשם פיצח פיסטוקים ושם את הפסולת על שולחן, תפס הנאשם את שקית הפיצוחים וזרקה על הספה, הפיצוחים התפזרו, והנאשם איים בפגיעה שלא כדין בגופה של אמו בכך שאמר לה "אני אדקור אותך, אני אשבור לך את הבית" וזאת תוך שהוא מטיח צלחת זכוכית על השולחן בסלון. בנוסף הרים הנאשם כיסא וזרקו לעבר היציאה של חצר הבית. בשלושת החודשים העוקבים מאז המקרה, איים הנאשם על האם מספר פעמים, בכך שאמר לה "אני אשבור לך את הרכב, אני אשבור לך את הראש, אני אדקור אותך".

תסקיר שירות המבחן:

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים, אביא מתוכם בתמציתי: בתסקיר מיום 17/2/22 תואר הנאשם כבן 20 שנה, רווק. טרם המעצר התגורר בבית הוריו ועבד בעבודות מזדמנות. הנאשם מסר כי משפחתו בעלת רקע דתי לאומי, נורמטיבית ואינה מעורבת בפלילים. לדבריו, שנות ילדותו אופיינו במעבר בין מסגרות לימוד בשל בעיות התנהגות וקשיים חברתיים. בתיכון למד בפנימיית "בויאר", בשל רצונו לעזוב את אורח החיים הדתי הנהוג בביתו.

עמוד 1

5. לפני גיוסו של הנאשם לצה"ל, עבר ללמוד במכינה צבאית, אותה עזב בטרם סיום השנה והחל להתכונן לקראת גיוסו לצבא. בטרם גיוסו, הוכר הנאשם כחיל בודד וזכה לליווי מטעם עמותה לחיילים בודדים. במסגרת גיוסו לצה"ל, תיאר בעיות משמעת וקשיי התאקלמות משמעותיים. עוד תיאר, כי כבר מגיל צעיר התקשה לציית לכללי מסגרות הלימוד ואף התקשה לציית לבעלי סמכות. הנאשם מסר כי קיים לו קשר מיוחד עם סבתו, אשר פטירתה לאחרונה הסבה לו צער רב.
6. מהתסקיר עולה, כי לנאשם אין עבר פלילי, אך במהלך השנים נראה כי הנאשם מאופיין לא אחת בנטייה לאימפולסיביות ואלימות ובעל סך תסכול נמוך. עוד פורט אודות מצבו הנפשי וההתנהגותי.
7. הנאשם שוהה במעצר החל מיום 1.1.22, ולדברי שרות המבחן, הנאשם מסתגל לתנאי מעצרו באופן תואם. והערכתם כי, בעקבות נסיבות חייו והתנהלותו, קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק, ללא שילובו בהליך טיפולי. בנסיבות אלו, הומלץ לבחון את השתלבותו במסגרת קהילה טיפולית סגורה ואינטנסיבית לטיפול בדפוסיו התמכרותיים.
8. בתסקיר משלים מיום 2/3/22 בדבר התייחסותם למידת נזקקותו הטיפולית של הנאשם והתייחסותו להרשעה עולה, כי הנאשם נטל אחריות חלקית למעשים בכתב האישום, והוא התקשה לזהות חלקים בעייתיים ודפוסים מכשילים בהתנהגותו. לדבריהם, הנאשם נקט בעמדה קורבנית המטשטשת את חלקיו בעבירה הנוכחית כאשר להערכתם, הנאשם מתקשה לבחון את התנהלותו מתוך מבט בוחן וביקורתי ואף משליך אחריות על גורמים חיצוניים.
9. שרות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה בניהול עצמי ובהתמודדות עם מצבי דחק ולחץ מול הקרובים לו ושולל נזקקות טיפולית. עוד צוין כי בשיחה עם הנאשם, מסר שבמידה ויעלה צורך לטיפול יסכים לשקול את שילובו בו. והוסיף, כי מבקש לשוב ולחדש את הקשר עם משפחתו באופן מיטבי ולשקם את חייו מחדש.
10. בשקלול הגורמים הנזכרים לעיל, שרות המבחן מעריך כי קיים סיכון גבוה להישנותה של התנהגות אלימה מצד הנאשם ועל כן אין הם באים בהמלצה.

תמצית טיעוני הצדדים:

11. המאשימה בטיעוניה הפנתה לכתב האישום המתוקן, העבירות בהן הורשע הנאשם וכן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. המאשימה התייחסה בטיעוניה לגילו של הנאשם, העדר רישום פלילי, ומורכבות האירוע כפי שעולה מהתסקיר שהתקבל. המאשימה ציינה כי חומרת המעשה הינה בעובדה כי האיומים הופנו כנגד הוריו. מנגד, נטען כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר.
12. במאשימה הפנתה לתוכנו של התסקיר, הרקע המשפחתי והנפשי המורכב של הנאשם וכן קשייו כמפורט בהם, לרבות הסיכון הנשקף בהעדר טיפול.

13. בהתייחסותה למתחם העונש ההולם ציינה כי הוא נע בין 8-18 חודשים, ואת עונשו של הנאשם ביקשה לקבוע בחלקו התחתון של המתחם, וזאת לאחר ששוחחה עם המתלונן, אביו של הנאשם.

14. הסניגור ציין, כי מתחם העונש בעבירות איומים הינו החל ממאסר על תנאי ועד מאסר קצר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות. הסניגור הוסיף, כי המדובר בעבירת מטרה, וכן תיאר את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. על פיו, קצין החקירות הנחה את האב כי יגיש את התלונה לצורך טיפול הרווחה, ואולם התוצאה בנסיבות המקרה הייתה חמורה פי כמה, שכן האב לא חש מאוים, אלא שביקש טיפול עבור הנאשם. הוסף, כי הנאשם ריצה כחודשיים וחצי במעצר, ודי בתקופה זו כדי ל"מלא" די והותר אחר רכיב הענישה ההולם במקרה דנן.

15. אביו של הנאשם מסר בסיום ציין, כי קציני המשטרה הוליכו אותו ואת רעייתו שולל, בכך שביקשו מהם להגיש תלונה. את התלונה הגיש, כך לדבריו, רק לשם התערבות גורמי הטיפול, ואולם בשום שלב הוא לא חש מאוים מבנו.

מתחם העונש ההולם:

16. במקרה דנן, מעשיו של הנאשם פגעו בערך חברתי הנוגע בזכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו. אין חולק כי במעשיו פגע הנאשם בערכים של הגנה על חיי אדם וכן הזכות לביטחון אישי ושלוות הנפש של הוריו.

17. מתחם העונש בגין עבירות איומים עומד לרוב על מאסר מותנה וצו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודדת ללא עבירות נלוות (ראו לדוגמה ת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.18)), ומספר מועט של חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלוות לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.15); עפ"ג 5601-09-17 **אמנד אגרוף נ' מדינת ישראל** (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **נגוסה יטוב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.06)).

18. בסעיף 40ט לחוק העונשין פורטו שיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש, ביניהם: הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו.

19. במקרה שלפני המדובר בעבירה לצדה קיימת חומרה, ודאי בנסיבות בהן הנאשם מפנה איום לפגיעה בהוריו משך תקופה. המדובר באיומים שאין לצדן עבירות נוספות, ואולם בהקשר זה, יש לקחת בחשבון את צבר העבירות משך תקופה של כ-3 חודשים, וכן את מורכבותו של הנאשם כעולה מתסקירי שרות המבחן. לפיכך, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם, החל ממאסר קצר (שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות), ועד 8 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם בחור צעיר כבן 20, נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט.
21. בנוסף יש לקחת בחשבון את העובדה, כי הנאשם שוחרר בתחילה מהמעצר, ובהמשך נעצר עקב הפרת תנאי השחרור. בהקשר זה לקחתי בחשבון גם את משך תקופת המעצר בה הנאשם שוהה עד כה, זאת בשם לב למורכבות מצבו, וכן הרקע הנפשי שפורט בתסקיר.
22. הבאתי בחשבון גם את עמדת אביו של הנאשם, לכך שמלכתחילה הם לא חשו מאוימים מבנם, אלא שביקשו עבורו טיפול, ומשום כך הגישו את התלונה. למרבה הצער, אף בשלב זה ולאחר התערבות שרות המבחן, הטיפול אותו ביקש האב עבור בנו אינו ישים, זאת עקב עמדתו של הנאשם, השוללת נזקקות טיפולית, אף שלדעת גורמי המקצוע תהליך מעין זה יכול להביא לוויסות רגשי, ולהפחית את רמת הסיכון להישנות העבירה בעתיד. בנסיבות אלו יש להביא בחשבון בעת גזירת העונש שיקולים הנוגעים בהרתעת היחיד, עקב רמת הסיכון שנקבעה בעניינו של הנאשם בהעדר טיפול.
23. נוכח טעמים אלו, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר למשך חודשיים ו-24 יום- התקופה הכוללת בה שהה במעצר. הנאשם ישוחרר מהמאסר היום.
- ב. מאסר למשך חודשיים וזאת על תנאי למשך 2 שנים שלא יעבור על העבירה בה הורשע.
- ג. התחייבות על סך 2000 ₪ להימנע מביצוע עבירת איומים משך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר. רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם בע"פ.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אדר ב' תשפ"ב, 14 מרץ 2022, בנוכחות המאשימה, הנאשם (ויעוד חזותי) וב"כ הנאשם.